

Środa, 18 stycznia 2012 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej (8-9 grudnia 2011 r.) dotyczące projektu umowy międzynarodowej w sprawie unii stabilności fiskalnej

P7_TA(2012)0002

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie konkluzji z posiedzenia Rady Europejskiej (8-9 grudnia 2011 r.) dotyczących umowy międzynarodowej o unii stabilności fiskalnej (2011/2546(RSP))

(2013/C 227 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 8-9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie wydane przez głowy państw lub szefów rządów strefy euro w dniu 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając pakiet sześciu aktów prawnych, tzw. „sześciopak”, oraz dwa wnioski Komisji w sprawie dalszej poprawy dyscypliny fiskalnej ⁽¹⁾,
- uwzględniając stan negocjacji w sprawie projektu umowy międzynarodowej o ściślejszej unii gospodarczej,
- uwzględniając wkład wniesiony w imieniu Parlamentu przez jego przedstawicieli w grupie roboczej ad hoc,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,

1. wyraża wątpliwości co do konieczności zawarcia takiej umowy międzyrządowej, której większość głównych celów można lepiej i skuteczniej osiągnąć za pomocą środków z zakresu prawa UE, w celu zareagowania w sposób zdecydowany, natychmiastowy i wyważony na aktualny kryzys finansowy i gospodarczy oraz kryzys społeczny w wielu państwach członkowskich UE; niemniej jednak gotów jest pracować na rzecz konstruktywnego rozwiązania;

2. wyraża poparcie dla wkładu wniesionego w prace grupy roboczej ad hoc przez posłów mianowanych przez Konferencję Przewodniczących na przedstawicieli Parlamentu; ubolewa nad faktem, że w obecnej formie projekt umowy międzynarodowej z dnia 10 stycznia 2012 r. nie uwzględnia propozycji Parlamentu Europejskiego; odnotowuje poparcie wielu państw członkowskich dla niektórych propozycji przedstawionych na posiedzeniu w dniu 12 stycznia 2012 r.; rozpatrzy swoje stanowisko po otrzymaniu ostatecznego projektu, co powinno nastąpić w dniu 18 stycznia 2012 r.;

⁽¹⁾ Rozporządzenie w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi, COM(2011)0819 oraz rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny wstępnych planów budżetowych COM(2011)0821.

Środa, 18 stycznia 2012 r.

3. jest głęboko przekonany, że unia walutowa może przeistoczyć się w prawdziwą unię gospodarczą i fiskalną jedynie przy zastosowaniu metody wspólnotowej; przypomina, że UE to projekt polityczny oparty na wspólnych wartościach i silnych wspólnych instytucjach oraz poszanowaniu wspólnych zasad;
4. nalega w szczególności, by:
  - w nowej umowie jednoznacznie uznano nadrzędny charakter prawa UE względem postanowień w niej zawartych;
  - wszystkie środki mające na celu wdrożenie tej umowy były podejmowane zgodnie z odnośnymi procedurami przewidzianymi w traktatach UE;
  - w umowie zachowano pełną zgodność z prawem UE, zwłaszcza w odniesieniu do wartości liczbowych, o których mowa w pakcie stabilności i wzrostu, a w przypadkach, w których umawiające się strony pragnęłyby realizować cele odbiegające od prawa UE, by obowiązkowo stosowano właściwe unijne procedury prawne i nie dopuszczano do zaistnienia podwójnych standardów;
  - wszystkie umawiające się strony, obecni i przyszli członkowie strefy euro, miały takie samo prawo do uczestnictwa w szczytach strefy euro;
  - zagwarantowana została odpowiedzialność demokratyczna poprzez rozszerzenie udziału zarówno Parlamentu Europejskiego, jak i parlamentów krajowych na odpowiednich szczeblach, we wszystkich aspektach koordynacji gospodarki europejskiej i zarządzania nią;
  - forma współpracy parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego była obowiązkowo zgodna z traktatami unijnymi, w myśl art. 9 protokołu nr 1 do traktatów;
  - w nowej umowie zapisano prawnie wiążące zobowiązanie umawiających się stron do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu dopilnowania, by treść tej umowy została włączona do traktatów najpóźniej w terminie pięciu lat;
5. ponawia apel o Unię będącą jednocześnie unią stabilności i trwałego wzrostu; jest zdania, że dyscyplina budżetowa, mimo iż jest podstawą trwałego wzrostu, nie doprowadzi sama w sobie do uzdrowienia sytuacji oraz że umowa musi być wyraźnym sygnałem, że przywódcy europejscy podejmą równie energiczne działania na obu frontach; nalega zatem, by umowa ta, poza propozycjami dotyczącymi funduszu ratunkowego, obligacji projektowych, podatku od transakcji finansowych w na mocy prawa UE oraz – przy jednoczesnym zapewnieniu dyscypliny fiskalnej – planu wprowadzenia obligacji stabilności, zawierała zobowiązanie umawiających się stron do podjęcia działań propagujących większą konwergencję i konkurencyjność;
6. podkreśla, że jednakowe argumenty instytucjonalne, prawne i polityczne odnoszą się do innych umów wielostronnych zawieranych w następstwie kryzysu finansowego, takich jak europejski mechanizm stabilności; w związku z tym domaga się takiego samego udziału również w tych negocjacjach;
7. zastrzega sobie prawo do wykorzystania wszelkich instrumentów politycznych i prawnych, jakimi dysponuje, aby bronić prawa UE i roli instytucji unijnych, zwłaszcza jeśli pewne elementy ostatecznej umowy będą niezgodne z prawem UE;
8. przypomina Komisji, że ma ona obowiązek odgrywania w pełni swej instytucjonalnej roli strażniczki traktatów;
9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji głowom państw i szefom rządów, przewodniczącemu Rady Europejskiej, przewodniczącemu Eurogrupy, Komisji oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.